11/09/2020

Θρησκευτικά: Η ΠΕΘ κατά των μεταβατικών βιβλίων

/ Επικαιρότητα

Την αντίθεσή της με τα μεταβατικά βιβλία των Θρησκευτικών εκφράζει με ανακοίνωσή της η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων, υπογραμμίζοντας ότι δεν συμμορφώνονται με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η ΠΕΘ βάλλει επίσης κατά της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδας, καθώς τα "ενέκρινε χωρίς να ζητήσει ή να λάβει υπόψη τη γνώμη των μάχιμων Θεολόγων της ΠΕΘ"

"Η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων (ΠΕΘ), επιζητώντας πάντοτε την αλήθεια των πραγμάτων, εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία και δυσαρέσκειά της, διότι η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, σύμφωνα με Δελτίο Τύπου που εξέδωσε στις 3/9/2020, ασχολήθηκε με τα νέα μεταβατικά βιβλία του Μαθήματος των Θρησκευτικών (ΜτΘ) και τα ενέκρινε, χωρίς να ζητήσει ή να λάβει υπόψη τη γνώμη των μάχιμων Θεολόγων της ΠΕΘ, οι οποίοι είναι εκείνοι, που, μεταξύ άλλων, είχαν προσφύγει και δικαιωθεί στο ΣτΕ. Προφανώς, με τη διατύπωση της γνώμης της ότι τα Βιβλία «είναι απολύτως εναρμονισμένα με τις πρόσφατες αποφάσεις του ΣτΕ», η ΔΙΣ

θεωρεί ότι τα νέα μεταβατικά βιβλία του ΜτΘ δεν χρήζουν καμιάς περαιτέρω βελτίωσης!” αναφέρεται στην ανακοίνωση.

Η ΠΕΘ, με ειδικές επιτροπές που σύστησε, μελέτησε εξονυχιστικά -λέξη προς λέξη- αυτά τα μεταβατικά Προγράμματα και Βιβλία, σε σύγκριση με τις αποφάσεις του ΣτΕ και διαπίστωσε ότι:

α) Ενώ η κ. Κεραμέως είχε διακηρύξει ότι τα μεταβατικά Προγράμματα και Βιβλία θα έχουν «στόχο την πλήρη συμμόρφωσή τους με τις αποφάσεις του ΣτΕ», στην πραγματικότητα δεν έχουν συμμορφωθεί, αφού διατηρούν όλα εκείνα τα στοιχεία, που αποτελούν το βασικό μοχλό της διάλυσης του ΜτΘ, δηλαδή, τη δομή, τη φιλοσοφία, το περιεχόμενο, τον πυρήνα και τον γενικό προσανατολισμό των ακυρωμένων από το ΣτΕ Προγραμμάτων και Βιβλίων. Κατά συνέπεια, η συμμόρφωση στις αποφάσεις του ΣτΕ έγινε μερικώς και όχι «πλήρως», αφού η μοναδική, όντως θετική, συμμόρφωση αφορά στην αφαίρεση των πολυθρησκειακών στοιχείων από Θεματικές Ενότητες των Φακέλων και στη μεταφορά τους σε άλλες ξεχωριστές ενότητες, κυρίως των Βιβλίων της Γ’ Γυμνασίου και Β’ Λυκείου.

Οι συγγραφείς των Βιβλίων και το Υπουργείο Παιδείας φαίνεται ότι δεν επιθυμούν να υπακούσουν στο ΣτΕ, το οποίο αποφάσισε, οριστικά και αμετάκλητα, την ακύρωση του όλου των Προγραμμάτων και των Βιβλίων Φίλη – Γαβρόγλου, δηλαδή τη θεολογική δομή, το περιεχόμενο, τους στόχους, την παιδαγωγική μεθοδολογία και όχι τη βελτίωση ή διόρθωσή τους ή, ακόμα χειρότερα, την, κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, αντιγραφή και παραμονή τους σε ισχύ!

β) Τα μεταβατικά Προγράμματα και Βιβλία Θρησκευτικών του Υπουργείου Παιδείας, τονίζουν χαρακτηριστικά και επανειλημμένα ότι απευθύνονται σε όλους/ες τους/τις μαθητές/τριες και όχι, όπως ορίζεται από το ΣτΕ, «αποκλειστικά στους ορθόδοξους».

γ) Η θεολογική θεματολογία αλλά και η δομή και το περιεχόμενό τους διακρίνονται για τις πολλές ελλείψεις τους και τα πολλά κενά, που δεν διευκολύνουν τους/τις μαθητές/τριες να παρακολουθήσουν, εξελικτικά, την ιστορική συνέχεια της ορθόδοξης Εκκλησίας.

Επιπλέον, έχουν επιλεχθεί και εισαχθεί μεροληπτικά στα Βιβλία, ως διδακτέα ύλη, κείμενα ορισμένων σύγχρονων συγγραφέων μιας συγκεκριμένης θεολογικής κατεύθυνσης, φιλικής προς τους συγγραφείς των Βιβλίων. Αυτό σημαίνει ότι ο θεολογικός προσανατολισμός των Βιβλίων δεν εναρμονίζεται με το όλον της θεολογικής Παράδοσης, αλλά με κάποιο, υποκειμενικά αρεστόν, μέρος της, με

αποτέλεσμα να μην έχει η ύλη χριστοκεντρική στόχευση. Επίσης, ως επί το πλείστον, αυτά τα κείμενα με συχνά ακατανόητο περιεχόμενο δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες και στο μαθησιακό επίπεδο των μαθητών/τριών, έχοντας δύσκολη γλώσσα και έκφραση, με νοήματα ακατάλληλα για τις προσληπτικές τους ικανότητες. Θα μπορούσαν, αντίθετα, να έχουν επιλεχθεί κείμενα, κοινώς αποδεκτά, από την Αγία Γραφή και την εκκλησιαστική παράδοση των Αποστόλων, των Αγίων και των Πατέρων.

Επιπροσθέτως, δογματικές αλήθειες της πίστεως παρουσιάζονται είτε αποσπασματικά είτε κολοβωμένες, με αποτέλεσμα αυτό που προσλαμβάνει και αποθηκεύει ο/η μαθητής/τρια να είναι μια εκτενής πληροφοριακή ενημέρωση, χωρίς μια συμπαγή και ξεκάθαρη αποτύπωση των δογμάτων και του ήθους της ορθόδοξης εκκλησιαστικής παράδοσης. Γενικά, η όλη ακαταστασία, η ασάφεια και η μη πληρότητα της διδακτέας ύλης των μεταβατικών Προγραμμάτων και των Βιβλίων, που δεν γνωρίζουμε υπό ποιες συνθήκες τα ενέκρινε η ΔΙΣ, είναι εμφανές ότι δεν συμβάλει στην ανάπτυξη της ορθόδοξης χριστιανικής συνείδησης των μαθητών/τριών, και, επομένως, δεν ανταποκρίνονται στο πνεύμα των αποφάσεων του ΣτΕ.

δ) Είναι σαφές ότι τα ως άνω Προγράμματα και Βιβλία δεν στοχεύουν στην αληθινή, αλλά στην κατ΄ επίφαση μόνον ανάπτυξη της ορθόδοξης συνείδησης, διότι ανάπτυξη της ορθόδοξης συνείδησης, σύμφωνα με το ΣτΕ, δεν σημαίνει μια γενική και αόριστη ανάπτυξη, αλλά η συγκεκριμένη ανάπτυξη της ορθόδοξης συνείδησης των ορθοδόξων μαθητών/τριών, με βάση τα δόγματα, το ήθος (τρόπο ζωής) και τις παραδόσεις της Εκκλησίας. Τα μεταβατικά Προγράμματα και Βιβλία, αντίθετα, διατηρούν τη γραμμή της φαινομενολογίας της θρησκείας, η οποία παραπέμπει στα αγγλικά μοντέλα διδασκαλίας, διακρινόμενα έτσι για την ουδετερότητα του προσανατολισμού τους, και, επομένως, οι ορθόδοξοι μαθητές/τριες μεθοδικά οδηγούνται, τελικά, στο ίδιο μαθησιακό αποτέλεσμα, που στόχευαν και τα ακυρωμένα από το ΣτΕ Προγράμματα, δηλαδή στην ουδετεροθρησκεία.

ε) Με τα Προγράμματα και τα Βιβλία αυτά, παρατηρείται ότι εφαρμόζεται μια συνταγματική ανισότητα, διότι, ενώ οι μη ορθόδοξοι μαθητές/τριες απολαμβάνουν στη σχολική τους κοινότητα, πλήρη αποδοχή και σεβασμό της θρησκευτικής τους ετερότητας, οι ορθόδοξοι μαθητές/τριες δεν γίνονται αποδεκτοί και δεν προσλαμβάνονται όπως είναι, δηλαδή ως ορθόδοξοι πιστοί, με αποτέλεσμα να μην έχουν το ίδιο δικαίωμα να διδάσκονται τη δική τους χριστιανική διδασκαλία, όπως συμβαίνει με τους Μουσουλμάνους, Ισραηλίτες και Ρωμαιοκαθολικούς μαθητές/τριες.

στ) Με τη συγκεκριμένη δομή του ΜτΘ, ο/η μαθητής/τρια διατηρείται σε ουδέτερη στάση και απόσταση, δηλαδή, ως ξένος/η, παρεπίδημος/η και μακράν της γονεϊκής του/της ορθόδοξης πίστης, παράδοσης και Εκκλησίας, με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται η συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία της θρησκευτικής του/της συνείδησης αλλά και η ανάπτυξη αυτής της συνείδησης με ορθόδοξο τρόπο, όπως ορίζει το ΣτΕ. Επ’ αυτού, ωστόσο, η αμετάκλητη και δεσμευτική για όλους απόφαση του ΣτΕ αναφέρει ρητά ότι η «ανάπτυξη της θρησκευτικής συνειδήσεως αποτελεί συνταγματική υποχρέωση του Κράτους, επιτελείται δε κυρίως με τη διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών, το οποίο για να υπηρετεί τον εν λόγω σκοπό, πρέπει … να περιλαμβάνει οπωσδήποτε, με σαφήνεια και πληρότητα, τα δόγματα, τις ηθικές αξίες και τις παραδόσεις της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας του Χριστού. Πρέπει δηλαδή το μάθημα να διατηρεί, ως προέχουσα και κύρια μέριμνα, όχι την παροχή πληροφοριών ή την επεξεργασία γνώσεων ή την ανάπτυξη προβληματισμών ιστορικής, θρησκευτικής ή κοινωνιολογικής φύσεως…, αλλά την καλλιέργεια των κατάλληλων προϋποθέσεων, ώστε να μπορεί να μεταδοθεί το προεκτεθέν κατά το Σύνταγμα περιεχόμενό του».

Δυστυχώς λοιπόν, τα Προγράμματα και τα βιβλία της κ. Κεραμέως, τα οποία, στην ουσία, επιχειρούν να επαναλάβουν το εγχείρημα Γαβρόγλου όσον αφορά στην παράκαμψη των αποφάσεων του ΣτΕ, πάσχουν θεολογικά, παιδαγωγικά και νομικά σε πάρα πολλά σημεία.

Κατόπιν όλων αυτών θωρούμε μέγα λάθος την ενέργεια της κ. Υπουργού να επιλέξει, ως μεταβατικά Βιβλία, Βιβλία που η ύλη τους εμφανέστατα απηχεί το πνεύμα των ακυρωμένων φακέλων Διαμαντοπούλου – Φίλη – Γαβρόγλου, αντί των Διαθεματικών Αναλυτικών Προγραμμάτων και των Βιβλίων του 2003-2006, τα οποία μάλιστα, από τον Μάρτιο του 2016, αποτελούν, την μόνη σε ισχύ επίσημη πρόταση της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος για το περιεχόμενο, τον προσανατολισμό και το στόχο του ΜτΘ.

Ο τελικός στόχος των Προγραμμάτων και των Βιβλίων της κ. Κεραμέως

αποδεικνύεται εκ των πραγμάτων ότι είναι ο ίδιος με εκείνον των ακυρωμένων Προγραμμάτων Διαμαντοπούλου – Φίλη – Γαβρόγλου, δηλαδή η μεθοδευμένη απομάκρυνση και αποξένωση των μαθητών/τριών από την ορθόδοξη πίστη τους.

Επομένως, δεν είναι εναρμονισμένα με τις αποφάσεις του ΣτΕ, που ορίζουν, χωρίς καμιά παρεκτροπή, ότι δεν μπορεί να παίρνονται πλέον ούτε να στηρίζονται νομοθετικού περιεχομένου αποφάσεις ή ρυθμίσεις, από οποιονδήποτε φορέα στην Ελλάδα, που να έρχονται σε αντίθεση με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Χώρας για μια αληθινή και πραγματική και όχι για μια φαινομενική ανάπτυξη της ορθόδοξης χριστιανικής συνείδησης των μαθητών/τριών, μέσω του ΜτΘ.

Σύντομα θα ακολουθήσει και εκτενές Υπόμνημα της ΠΕΘ, που θα αποδεικνύει προς όλες τις κατευθύνσεις, με επιχειρήματα και παραδείγματα, μέσα από τα εν λόγω Προγράμματα και Βιβλία, τους παραπάνω ισχυρισμούς της για την μη εναρμόνιση και τη μη συμμόρφωση των μεταβατικών Προγραμμάτων και Βιβλίων του ΜτΘ, με τις αποφάσεις του ΣτΕ.